

نقش پدر

ترجمه: کتایون ایزدی
کارشناس مامایی

برای همسر خود در طی این دوره و در محافظت و مأنوس شدن وی با محیط بیگانه بیمارستان دارند. مطالعه در این زمینه نشان داده است، زنانی که شوهرانشان طی زایمان حضور داشته‌اند، تجربه زایمان مثبت‌تری را نسبت به زمانی که شوهرانشان حاضر نبوده‌اند، کسب نموده‌اند.

نقش پدر بعد از زایمان درباره مفهوم ارتباط یا پیوند عاطفی بین مادر-نوزاد که بلافاصله بعد از تولد انجام می‌شود مطالعات زیادی انجام شده

همراهی پدر در امر زایمان زایمان مادر، تکاملی است برای مرد در جهت پدر شدن. همراهی پدر در امر زایمان، تجربیات عاطفی را در هر دو طرف افزایش می‌دهد. در حال حاضر متخصصین متوجه شده‌اند، پدرها تمایل زیادی به حیات و سهیم شدن در تجربیات همسر خود دارند. همراهی پدر در امر زایمان، به او این فرصت را می‌دهد که تعهد و مسئولیت مشترکی را که نسبت به کودک و پدر شدن دارد، در خود پیروراند. همچنین پدرها درک می‌کنند، نقش مؤثری در راهنمایی و ایجاد آرامش

است.

در حال حاضر به نظر می‌رسد، این پیوند عاطفی برای محکم کردن ارتباط بین پدر و فرزند نیز مهم است. در مطالعه‌ای که «کرین برگ» و «موریس» درباره‌ی ارتباط بین کودک و پدر انجام دادند، این نتیجه حاصل گردید که اشتیاق اولیه، هنگام تکامل یافتن کودک نیز ادامه می‌یابد. احساساتی که توسط پدرها بیان شده شامل این احساس بود که آنها می‌توانستند به آسانی بچه خودشان را از دیگران متمایز کنند. آنها به شدت شیفته فرزند خودشان می‌شدند. توجه خود را به وی متمرکز کرده، احساس غرور و لذتی فوق العاده داشتند. آنها به واسطه داشتن کودک، خود را (نسبت به قبل) شایسته احترام بیشتری می‌دانستند و در نهایت وقتی نوزاد را بغل می‌کردند، احساس آرامش داشتند.

ارزشیابی دقیق ارتباط بین پدر و فرزند مشکل است. اگرچه ممکن است درباره‌ی ارزش این ارتباط اغراق شده باشد، ولی اعتقاد بر این است که اگر پدر از این احساسات محروم شود، در آینده واحد خانواده زیان خواهد دید. نقش پدر، با حمایت و مراقبت دوران حاملگی و زایمان پایان نمی‌پذیرد. مراقبت‌هایی که به طور معمول توسط مادر انجام می‌شود، می‌تواند به طور مساوی - به جهت کمک به واحد خانواده - از جانب پدر نیز اعمال گردد. وقتی پدر، به خود اجازه دهد که در مراقبت از فرزندش، نقش فعالی داشته باشد، از نظر تجربه شخصی، خود را متکامل می‌یابد. با این کار پدر خود را در معرض تحریکاتی قرار می‌دهد که به واسطه‌ی تجربیات جدید ایجاد می‌شوند. همچنین او ممکن است، درباره‌ی شخصیت خود چیزهای تازه‌ای یاد بگیرد. بسیاری از احساسات و عکس‌العمل‌های

او درباره‌ی خودش، اخلاق و رفتارش، ارزشهای زندگی و همچنین ظرفیتهای او در رابطه با نقش مخصوص پدری در مواجهه با شرایط جدید می‌تواند مؤثر و آموزنده باشد. در این وضعیت، او ممکن است خود را مانند کسی ببیند که با فشارها و ناملازمات دست به گریبان است و در این حالت احتیاج دارد که به عنوان یک انسان، دوباره خود را ارزیابی کند. پدر ممکن است در معرض ناامیدی قرار گرفته، بی‌خواب شود و تحت فشار رفتار متفاوتی داشته باشد. اگر پدری آرام و صبور، تحریک پذیر یا خود بین شود، این خودبینی می‌تواند مورد سؤال قرار گیرد. پدر درک می‌کند که با بحث کردن،

شرکت فعال پدر در مراحل رشد و تکامل فرزندش، می‌تواند نتیجه ارزشمندی در سراسر زندگی کودک داشته باشد.

حضور پدر، علاقه مادر را به کودک جدید افزایش می‌دهد.

«چگونگی حاصل شدن این نقش» دارای اهمیت است. زیرا بسیاری از مردان در رابطه با ایفای نقش پدری احساس کمبود می‌کنند.

مراقبت‌های قبل از باردار شدن، شامل: آموزش در مدارس و سپس گفتگو با پدر و مادرهای آینده، می‌تواند آغازگر پاسخی مساعد برای پدر شدن باشد. بیشتر مدارس مراقبت از کودک را در برنامه آموزش خود گنجانده‌اند، که شامل موضوعاتی از قبیل: رشد و تکامل کودک، مراقبت‌های اولیه از نوزاد، مسایل اقتصادی داشتن خانواده، نقش و تأثیر کودکان در زندگی اجتماعی زن و شوهر، می‌گردد.

در ابتدا، این آموزش متوجه دخترها بود، ولی پسرها هم باید به شرکت در این کلاسها تشویق می‌شدند. زیرا آموزش فرصتی برای آشنایی با انتظارات واقعی پدر شدن، به مردان می‌دهد. صحبت با والدین آینده،

برقراری ارتباط و نشان دادن عکس العمل، خود را با وضعیت جدید سازگار می‌کند. این عمل ممکن است، نظرات او را نسبت به خود و همسرش، مورد توجه دوباره قرار دهد. وضعیت ذکر شده، الزاماً تجربه بدی نیست، بلکه ممکن است باعث رشد فردی شود. این امر می‌تواند با بحث و تبادل نظر با همسر توأم گردد. ارتباط زناشویی می‌تواند از طریق رشته‌هایی که در اثر تجربیات مشترک والد بودن، آنان را به هم مرتبط کرده رشد نموده، انسجام بیشتری یابد.

همچنین یک پدر فعال می‌تواند، ارتباط بین مادر و کودک را مستحکم نماید. «پسارک» و «اولاری» (در سال ۱۹۷۶) نشان دادند که ظاهراً حضور پدر، علاقه مادر را به کودک جدیدش افزایش می‌دهد. این موضوع بخصوص در مورد بچه‌های نارس اهمیت دارد. زنانی که مورد حمایت شوهران خود هستند، تمایل بیشتری نسبت به ملاقات مکرر

می‌تواند به شکل گروه‌های کوچک ملاقات‌کننده و یا جلسه غیر رسمی با تک‌تک زوجها باشد. افرادی نظیر ماما‌های محلی، دکتر خانوادگی یا بازرسان بهداشت، می‌توانند به زوجهای جوان کمک کنند و از ترس آنان نسبت به حاملگی، زایمان و مسئله تربیت فرزند بکاهند. در نتیجه، به آنها نمای مطلوبی از آینده ارائه می‌کنند. این نوع گفتگو می‌تواند به زن و شوهر پیشنهاد کند که با دید تازه‌ای به خود بنگرند. همچنین، به آنها کمک می‌کند تا روابط خود را قبل از قدم نهادن در جاده پدر و مادر شدن، غنی‌تر از پیش سازند. کلاسهای قبل از تولد نوزاد، شرکت فعالانه و معنی‌دار پدر را در طول حاملگی و همراهی در امر زایمان تشویق می‌کند. زوجها باید تشویق شوند، با هم در آموزشهای قبل از تولد کودک شرکت کنند. بسیاری از مردان به بهانه‌هایی نظیر: «وقت کافی ندارم»، «همسر اطلاعات کلاسها را به من می‌دهد» و «این کلاسها مردانه نیست»، را مطرح می‌کنند. اما «هیتر تامپسون» متوجه شد، اگرچه مردها برای شرکت نکردن در کلاسها بهانه می‌آورند، اما به نظر می‌رسد اغلب آنها اگر به واقع بخواهند، می‌توانند وقت شرکت در کلاسها را پیدا کنند. بسیاری از مردان با کنجکاوی و علاقه حاضر شده و خیلی عصبی هستند. اما قصد آنها کمک به همسرانشان است و از او حمایت روانی به عمل می‌آورند. کلاسهای قبل از تولد کودک با آرامش خیال به یک مرد این فرصت را می‌دهد که نه تنها راجع به مشکلات با سایر مردان بحث نموده و در حل آنها مشارکت داشته باشد بلکه، به او این فرصت را می‌دهد که با همسر خود نیز این مشارکت را داشته باشد. صحبت کردن به او کمک می‌کند تا رفتار همسر خود را در طول حاملگی درک کرده، به

بهترین زمان برای تعلیم وظایف پدری، وقتی است که مادر بعد از زایمان و در بیمارستان است و جهت فراگیری مهارتها پدر انگیزه شدیدی دارد.

جای داشتن احساس تدافعی، با آگاهی عمل نماید.

پدرها نه تنها ارزش تعلیمات قبل از تولد را می‌فهمند، بلکه دوست دارند، برای پدر شدن بیشتر آماده باشند. بهترین زمان برای تعلیم وظایف پدری، وقتی است که مادر بعد از زایمان و در بیمارستان است؛ یعنی زمانی که پدر قابل دسترسی بوده، جهت فراگیری مهارتهای پدری انگیزه شدیدی دارد.

در مطالعه‌ای که در سوئد انجام شد، پدرها تشویق شدند، زمانی که بچه هنوز در بیمارستان است، او را تغذیه کرده، کهنه‌اش را عوض کنند. این فرصت جهت فراگیری مؤثر بود. این پدران نسبت به پدرهایی که در بیمارستان از فرزندان‌شان مراقبت نکردند، ۳ ماه بیشتر در مراقبت از بچه و کارهای خانه شرکت داشتند.

نقش پدر در آینده

در آینده، چه ابداعاتی به نقش پدر کمک خواهد کرد؟ در حال حاضر در بعضی از کشورها مثل سوئد، به پدران مرخصی با استفاده از حقوق داده می‌شود. این مرخصی به پدر فرصتی می‌دهد که راجع به فرزند جدیدش، اطلاعات کسب کرده، از وجود وی لذت ببرد. ایجاد تغییرات در نحوه کار مثل ساعات کار قابل تغییر، که به پدر اجازه می‌دهد دیرتر منزل را ترک کرده و یا زودتر به منزل بازگردد و در کارهای مراقبت از کودک کمک بیشتری انجام دهد، می‌تواند مورد توجه قرار گیرد. تغییرات دیگری که در نحوه کار می‌تواند ایجاد شود شامل، مشارکت زن

و شوهر در یک شغل و یا کار نیمه وقت هر یک در رشته خودشان می‌باشد. از همه مهمتر اینکه، لازم است، از پدران که نقش مهمی را ایفا می‌کنند، قدردانی شود. ارتباط نزدیک بین پدر و مادر و کودک، باعث ایجاد فرایدمتقابل می‌شود. کودکان نیاز به پدرانشان دارند و پدرها هم احتیاج به فرزندان‌شان.

استاندارد در پرستاری

بقیه از صفحه ۴۰

بدست می‌آید.

۳- برنامه مراقبت پرستاری شامل اهدافی است که از تشخیص پرستاری نتیجه می‌گردد.

۵- اقدامات پرستاری، بیمار/مددجو را در برنامه بهبود و حفظ سلامتی خود، شرکت می‌دهد.

۶- اقدامات پرستاری، بیمار/مددجو را باری می‌نماید تا حداکثر سلامتی خود را بدست آورد.

۷- پیشرفت یا عدم پیشرفت در جهت دستیابی به اهداف، به وسیله بیمار/مددجو و پرستار ارزیابی می‌گردد.

۸- پیشرفت یا عدم پیشرفت بیمار/مددجو در جهت دستیابی به اهداف، باعث بررسی و شناخت مجدد، تعیین اولویتهای مجدد، تعیین اهداف جدید و تجدید نظر در برنامه مراقبت پرستاری می‌شود.

1-Structure

2-Process

3-Outcome

4-Nurse-Oriented

5-Patient-Oriented